תפארת שלמה — לפרשת זכור

זכור את אשר עשה לך עמלק וכו' והיה בהניח כו' . לכאורה יקשה אם אמנם כי מצות מחיית עמלק הוא מ"ע מה"ת השייך בכל זמן כמ"ש מלחמה לה' בעמלק מדור דור למה לא נזכר הציווי ההוא כי אם בריחוק הזמנים ממשרע"ה עד ימי שמואל הנביא כמ"ש פקד פקדתי כו' . שהיה קרוב לערך ארבע מאות שנה ואח"כ בימי מרדכי ואסתר שהיה יותר מארבע מאות שנה. גם כי כבר כתיב מצות זכירה ולפניו אין שכחה. אמנם הנה המצוה הזאת של מחיית עמלק והסט"א אמנם בא מכח התעוררת של הצדיקי' שלמטה מענין עבודתו ית"ש באופן שיהיה להם עבדו' השייך לזה. והנה היא באה רק מבחי' צדיק הנקרא נאמן כמ"ש במשרע"ה בכל ביתי נאמן הוא וכן בשמואל כתיב ג"כ כי נאמן שמואל לנביא לה' ובחי' נאמן הוא אותן הנשמות אשר אין כוונתסלצורך עצמם כלל וכלל ובזה מתעורר מדת נאמן למעלה כמ"ש מנאמן לנאמן ועי"ז נדחה מדת השקר אשר אין לה רגלים היא הסט"א מקום יניקת החיצונים מנצח והוד דהנה ענין מחיית עמלק ימ"ש הוא בנצח כמ"ש ועברתו שמרה לנצח לכן כתיב וגם נצח ישראל לא ישקר. והנה זו מדת משרע"ה רעיא מהימנא כל כוונתו היה לטובת כלל ישראל כל הימים ומסר נפשו עליה' כמ"ש ואם אין מחני נא וגם אח"כ כשנסתלק. עוד ניצוצות משה בכל דור בצדיק הדור וכמ"ש במותו לא כהתה עינו וילך משה וידבר את הדברים האלה אע"פ שהלך מאתנו עודנו מדבר כי אתפשטותיה בכל דרא. וז"ש טעמה כי טוב סחרה לא יכבה בלילה נרה. לילה רמז לגלות דהנה הצדיקים שהס בבחי' רק טוב לא יכבה נרם לעולם וכן כתיב אצל שמואל ונר אלהים טרם יכבה ושמואל שוכב בהיכל ה' ר"ל כי שמואל עודנו שוכב תמיד עוד היום בהיכל ה' כדי שלא יכבה נר ה' וכמ"ש בספרים כי שמואל הנביא בהסתלקותו לא רצה ליכנוס בג"ע למקום מנוחתו רק להפיק טובת ישראל וישכב במקום ההוא להיות לעזר להם בגלותם. וכ"נ משה ואהרן בכהניו ושמואל בקוראי שמו קוראים אל ה' והוא יענם. ר"ל לשון הוה עדיין הם קוראים והוא יענם גם עתה. וזה שהתפללה עליו אמו ונתת לאמתך זרע אנשים בחי' אור זרוע לצדיק להשפיע ולהזריח בלב ישראל יראה ואהבה לה' . וז"ש קשת רוח אנכי דהנה חנ"ה גימט' ס"ג שהוא בינה והוא יסוד אמא בחי' נשמה רצתה להמשיך לו נשמה ממקום ההוא על בחי' רוח וזו קשת רוח שהיה קשה לה לעשותו ק"ן בחינת אם רובצת על הבנים וז"ש מעיל קטן תעשה לו אמו מעי"ל גימ' ק"ן והוא היחוד בואדם אין לעבוד את האדמ"ה מבחי' אין האדמ"ה ה' עלאה אדם ה' תתאה מן העולם ועד העולם דרך היחוד והזוכה לבחי' מעיל כמו הכה"ג לבוש כתונת ומעיל מבחי' יוסף כתונת פסים שעשה לו אביו ומעי"ל שמואל שעשתה לו אמו וז"ש ונשמע קולו בבואו אל הקודש ר"ל שנשמע תפלתו לפני הש"י. וגם אח"כ כתיב ואיש זקן עוטה מעיל כי תמיד עוטה מעיל כנ"ל וגם אחר הסתלקותו עדיין עוטה מעיל ונאמן לישראל להתפלל עבורם. והנה בחי' משה מבחי' נצח וכן שמואל הנביא בנו"ה נבואתו. ולכן מרדכי מבנימין שלא השתחוה לעשו תיקן בחי' ירך יעקב בנצח איש ימיני וזה ענין מחיית עמלק גם מרדכי שלא

השתחוה להמן והוא היה הנאמן לישראל במס"נ כנודע ע"כ בג' זמנים הללו ע"י הצדיקי' הנ"ל בדורם התעורר ענינם למעלה מחיית עמלק ולכד במשה הוכרח עמלק לבא אליו בע"כ כפי מדתו לגמלו במדה כנודע וכן בשמואל ומרדכי. והנה ענין מחיית עמלק הוא הקדמה לבנין בהמ"ק כנודע לכן התעכב כ"כ מטעם הנ"ל להקדים מחיית עמלק ואח"כ ועשו לי מקדש. וכן בשמואל כשראה התחלת בנין בהמ"ק הוכרח להקדים לו מחיית עמלק וכן מרדכי הוכרח לעקור את המן ועשרת בניו הם הקליפות להיות הקדמה לבנין בית שני וכן לעתיד כתיב ויז נצחם כו' תשועתם היית לנצח ויבנה בהמ"ק בב"א: